

Longquan – et ”sci-tech” kloster

Esben Andreasen

I en afstand af 70-80 kilometer vest for Beijing ligger klostret Longquan, som ikke uden grund omtales ”sci-tech”-klostret eller IT-klostret. Det blev bygget – eller snarere genopbygget i 2005 – af Master Xuecheng. Faktisk kan det oprindelige kloster føres tilbage til år 951, men under Kulturrevolutionen blev det gjort til et landbrug, bygningerne blev ødelagt eller forfaldt, og først for få år siden opført i en nu imponerende størrelse.

Grunden til at det kaldes et højteknologisk kloster er, at det beskæftiger mange munke, som bruger internet, computere og moderne medier på en måde, som tiltrækker folk i IT-branchen, så de søger ud til klostret for at løse problemer og udvikle software i ro og koncentration. Mange af munkene har en fortid som højtuddannede specialister, og der er langt fra tidligere tiders nærmest analfabetiske munke, som blev overgivet til buddhist-klostrene i 9-års alderen. Klostret Longquan har et stort oversætter-bureau, som oversætter buddhistiske tekster til 8 forskellige verdenssprog, og også et forlag, der udgiver et væld af bøger, DVD’er og som står for en interaktiv website (<http://longquanzs.org/eng/masters.php>). Et af projekterne er at scanne og katalogisere en større samling buddhistiske sutraer.

Master Xuecheng (f. 1966) kaldes en ny Taixu, idet han nyfortolker munke- og nonne-forskrifter til en moderne tidsalder. Han blev udpeget til abbed af den mangeårige præsident for Buddhistforbundet i Kina, Zhao Puchu, i 1989, den yngste nogensinde, og står for ”socialt engageret buddhisme”, da også velgørenhed har en stor plads i munkenes og nonnernes dagligliv. Og den gamle landbrugs-tradition videreføres i et økologisk landbrug, som munkene og nonnerne dagligt lægger arbejde i. Det skal tilføjes, at Master Xuecheng har høje positioner i det officielle Kinas magtstruktur. Han er medlem af regeringens rådgivende komité og vice-præsident i Buddhistforbundet i Kina.

Dagligt ser en munks eller nonnes ”skema” således ud: De står op kl. 3:55 om morgenen, praktiserer meditation og chanting fra 4:30 til 5:30, og har undervisning fra 5:30 til 7:00. Så er der morgenmad, 7:00-8:00, og derefter arbejder de på egen hånd indtil kl. 11:10. Efter frokost, som er

mange munkes og nonners sidste måltid om dagen, arbejder de udendørs i landbruget, i køkkenet, med rengøring af klostret eller i kontorerne indtil kl. 17:00, hvor de igen mediterer og/eller chanter, og hvorefter der er undervisning indtil kl. 20:30. Så igen individuelt arbejde indtil kl. 22:00.

Ud over munke og nonner huser klostret omkring 200 frivillige, som får kost og logi gratis for at udføre arbejde for klostret, og som efter behov får penge til at købe elementære fornødenheder som tøj og transport. Nogle af dem tager til Beijing medbringende måltider, som de deler gratis ud til byens fattige.

I disse år gør Longquan-klostret en særlig anstrengelse for at internationalisere. Ikke at de nødvendigvis har som mål at oprette ”menigheder” i andre lande, men de indgår åbent i samarbejde med andre buddhist-retninger, fx Foguangshan fra Taiwan – et tegn på en ny åbenhed fra folkerepublikkens side. Munke fra Longquan har rejst i USA og Europa i flere omgange, besøgt universiteter, religiøse centre og Confucius-institutter, for at vise at buddhismen også er en del af kinesisk kultur. Denne nye åbning betyder også, at klostret samarbejder med den ateistiske folkerepubliks ambassader – hvilket mange nok ville have forsvoret for 30 år siden.